

# Én itt vagyok

Én itt vagyok de hol vagy te Uram  
S hol voltál amikor kerestelek még  
A borban asszony-ölben álmok eszmék  
Tömjénködében is csak önmagam  
Találtam nem voltál a bűnre mentség  
S a büntetés sem egyetlen szavam  
Se szólított meg Te se szólítottál  
S azt sem hiszem már Te vagy aki voltál

Kint száll a köd és megmozdulnak a  
Kőszobrok most egy képzelt őszi kertben  
Európa vonaglik a bika  
Hátán Apollón nyila még tegezben  
És mosolyogva gondol Marszüászra  
Lenyúzott bőre kéjes-nyers szagára

Kéjek s kínok között vezet az ember  
Isten vagy emberek jelölte útja  
Csodálod-e hogy amire befutja  
Halálvággyal telik nem félelemmel  
S akármit tesz ölelve bár vagy ölve  
Visszazuhan a Káosz-anyaölbe

Kutattalak s nem leltem rád Uram  
Most megpróbálom mégis kitalálni  
Valaki vagy Te vagy csupán akármilyen  
Sorvégre rímnek jól jöhetsz ugyan  
De jobban élsz a vírusban s a rákban  
Mint a tehozzád esdeklő imákban  
S ha megtagadlak azzal adnék létet  
Neked hát nem tagadlak s végre véged

Megszabadultam tőled mégis árvád  
Vagyok Uram ki várva várva vár rád.

---

(Baka István *November angyalához* című kötetéből.)

← [Előző](#)  
[Következő](#) →